

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 4 มิถุนายน ค.ศ.2015

การเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า
คือ การเลิกนึกถึงตนเอง
การแบกไม้กางเขนของตน
และการติดตามพระองค์ไป
ไม้กางเขนที่พระเยซูเจ้าทรง
พุดถึงนี้ไม่ใช่เป็น
ไม้กางเขนปลอม
แต่เป็นไม้กางเขนจริง
เป็นอุปสรรคและความ
ยากลำบากในชีวิต
ที่กำลังรอคอยเราอยู่เบื้องหน้า

"ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ
สุดสติปัญญา และสุดกำลังของท่าน
ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง
ไม่มีบทบัญญัติข้อใด
ยิ่งใหญ่กว่าบทบัญญัติสองประการนี้"
(มก 12:30-31)

การเป็นพยานถึงพระองค์ด้วยคำพุดและการกระทำที่เราต้องเผชิญในแต่ละวัน เราต้องยอมรับความจริงอันนี้
ถ้าเราคิดที่จะติดตามพระองค์อย่างซื่อสัตย์และตลอดไป วิธีทางแห่งไม้กางเขนเป็นวิถีทางแห่งการรับใช้
การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นการรับใช้อย่างหนึ่งเป็นการรับใช้บุคคลที่พระองค์ทรงรักจนถึงที่สุด แม้ว่าพระเยซูเจ้า
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้ายังทรงถ่อมพระองค์ลงมาเพื่อรับใช้มวลมนุษย์ บรรดาศิษย์ของพระองค์ต้องพร้อมที่จะ
กระทำแบบเดียวกัน

“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ
สุดวิญญาณ สติปัญญา และสุดกำลังของท่าน
บทบัญญัติประการที่สองก็คือ ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง
ไม่มีบทบัญญัติข้อใด ยิ่งใหญ่กว่าบทบัญญัติสองประการนี้”
(มก 12: 30-31)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี